

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2005 r. — Amann & Sohne i Cousin Filterie przeciwko Komisji

(Sprawa T-446/05)

(2006/C 60/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Amann & Söhne GmbH & Co. KG (Bönnigheim, Niemcy) i Cousin Filterie S.A.S. (Wervicq, Francja) [Przedstawiciel(-e): A. Röhling i M. Dietrich, Rechtsanwälte]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej,
- ewentualnie, odpowiednie obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji C(2005) 3452 wersja ostateczna z dnia 14 września 2005 r. wydaną w sprawie 38.337 — PO/Garne (uzupełnioną przez decyzję pozwanej C[2005] 3765 z dnia 13 października 2005 r.). W zaskarżonej decyzji zostały na skarżące nałożone grzywny za naruszenie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o EOG.

Na poparcie swojej skargi skarżące przytaczają sześć zarzutów.

Po pierwsze, kwestionują one naruszenie art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾. W związku z tym podnoszą one, że Komisja błędnie założyła w art. 1 zaskarżonej decyzji, iż doszło do trzech odrębnych naruszeń art. 81 ust. 1 WE oraz art. 53 ust. 1 Porozumienia o EOG. W rzeczywistości, zdaniem skarżących, mamy tu do czynienia z jednym naruszeniem w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003. Dodatkowo pozwana błędnie określiła czas trwania naruszenia.

W zarzucie drugim skarżące podnoszą, że został naruszony art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17/1962⁽²⁾ lub art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003. Ich zdaniem Komisja wymierzyła grzywnę przekraczającą 10 % całkowitego obrotu grupy Amman z naruszeniem powyższych przepisów.

Poza tym zaskarżona decyzja Komisji jest sprzeczna z zasadami równego traktowania i proporcjonalności.

Po czwarte, Amann & Söhne GmbH & Co. KG zarzuca Komisji, że błędnie zastosowała wytyczne w odniesieniu do przemysłowych nici do szycia poprzez błędne zróżnicowanie przy okreś-

leniu kwoty wyjściowej, poprzez błędne obliczenie czasu trwania naruszenia, jak również poprzez błędne nieuwzględnienie okoliczności łagodzących.

Zarzut piąty skarżących dotyczy błędnego zastosowania wytycznych w odniesieniu do przemysłu samochodowego. To naruszenie Komisji polega na błędnym obliczeniu kwoty podstawowej oraz nieuwzględnieniu okoliczności, że w rzeczywistości nigdy nie doszło do naruszenia.

Wreszcie skarżące podnoszą, że pozwana naruszyła w przypadku skarżących zasadę do bycia wysłuchanym w rozumieniu art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 oraz ich prawa do obrony w rozumieniu art. 27 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady EWG nr 17, pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 Traktatu (Dz.U. nr 13 z 21.2.1962, str. 204).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2005 r. — Dikigorikos Syllogos Ioanninon przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-449/05)

(2006/C 60/82)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dikigorikos Syllogos Ioanninon (Ioannina, Grecja) [Przedstawiciel: Sotirios Athanasiou, avocat]

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności uregulowań zawartych w art. 11 lit. c pkt (i) i (ii) oraz lit. d), art. 12, 13, 50 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych⁽¹⁾
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.